

Sygn. akt OS 10/2018

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący:	r. pr. Paweł Strzelec
Sędziowie:	r. pr. Anna Jakubowska-Rybczyńska – sprawozdawca r. pr. Jerzy Piskorski
Protokolant:	Ewa Kołtuniak

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. sprawy ze skargi (...) na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania wniesionego w dniu (...) r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD-(...) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1870 ze zm.) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący	Członkowie	
Paweł Strzelec	Anna Jakubowska-Rybczyńska	Jerzy Piskorski

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie rozpoznał sprawę ze skargi (...) na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania wniesionego w dniu (...) r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD-(...) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:

Pismem datowanym na (...) roku Pani (...) wniosła skargę na r. pr. (...) adresując ją omyłkowo do Naczelnej Rady Adwokackiej w Warszawie, myśląc iż osoba ta jest adwokatem, zarzucając mu naruszenie interesów klienta, uchybienie etyce i godności, postępowanie sprzeczne z prawem oraz naruszenie obowiązków zawodowych. Treść skargi wskazuje, iż r. pr. (...) początkowo udzielał skarżącej porad prawnych za pośrednictwem portalu internetowego e-Porady, a następnie podjął się prowadzenia jej sprawy, w związku z czym podpisana została umowa zlecenie. W uzasadnieniu skargi Skarżąca w zdecydowanej

mierze skupia się na wyrażeniu jej niezadowolenia wobec działań podejmowanych przez radcę prawnego. Skarżąca zarzuca radcy prawnemu bierność podczas posiedzeń sądowych, podejmowanie czynności procesowych bez uzgodnienia z nią, zaniedbanie przez radcę prawnego należytej staranności i kompetentnego działania, a także nie doprowadzenie do zakończenia sprawy sądowej w uzgodnionym z klientką terminie.

Skarga wniesiona przez Panią (...) została przekazana przez Rzecznika Dyscyplinarnego Adwokatury według właściwości Głównemu Rzecznikowi Dyscyplinarnemu, a następnie Rzecznikowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, który w drodze zarządzenia z dnia (...) roku wyznaczył do prowadzenia sprawy ze skargi Pani (...) Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych r. pr. (...).

Tożsama skarga została wysłana przez Panią (...) do Ministerstwa Sprawiedliwości, które zwróciło się w piśmie z dnia (...) roku do Dziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z prośbą o zbadanie podniesionych w skardze zarzutów, poinformowanie Skarżącej o stanowisku zajęтым w sprawie i o przesłanie Ministerstwu Sprawiedliwości odpisu udzielonej odpowiedzi.

Odpowiadając na wniesioną skargę, r. pr. (...) w piśmie z dnia (...) roku wyjaśnił, iż w sprawie wszelkie jego działania jako radcy prawnego podejmowane były z poszanowaniem zasad etyki radcy prawnego, a zlecone czynności były wykonywane w sposób profesjonalny z uwzględnieniem interesu klienta. Radca prawny wskazał, iż podjął się prowadzenia sprawy wyłącznie na prośbę Pani (...) oraz nigdy nie składał zapewnień co do przewidywanego czasu trwania postępowania. Radca prawny (...) powołał się na umowę zawartą z klientką regulującą zakres obowiązków stron i wysokość honorarium. W uzasadnieniu pisma r. pr. (...) wyjaśnił, iż Klientka była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika na każdym posiedzeniu sądowym, a zapisy umowy nie obligowały radcy prawnego (...) do osobistego stawiennictwa na każdym posiedzeniu sądowym. W jego ocenie wszelkie czynności w sprawie były podejmowane w uzgodnieniu z Klientką, natomiast wywody skargi w części stanowią jedynie polemikę z prawidłowym jego zdaniem orzeczeniem Sądu I instancji.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie r. pr. dr (...) postanowieniem z dnia (...) roku odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie. W uzasadnieniu postanowienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podkreślił, że Skarżąca w skardze przeciwko radcy prawnemu (...) zarzuciła, że „*występując w Sądzie Rejonowym w (...) jako obrońca w sprawie podziału majątku wspólnego sygn.akt. Ns (...) dopuścił się naruszenia interesów klienta, uchybienie etyce i godności adwokackiej oraz za postępowanie sprzeczne z prawem i naruszenie swoich obowiązków zawodowych*”. W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie analiza treści skargi, stanowiska radcy prawnego złożonego na piśmie oraz dokumentów złożonych w sprawie pozwoliła stwierdzić, iż nie można przyjąć, że r. pr. (...) dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego naruszając przepisy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego czy też ustawy o radcach prawnych. Analiza materiału przeprowadzona przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie doprowadziła do ustalenia, iż r. pr. (...) był pełnomocnikiem Pani (...) w postępowaniu o podział majątku wspólnego przed Sądem Rejonowym w (...) I Wydział Cywilny, sygn. akt I

Ns (...). Początkowo kontakt radcy prawnego ze Skarżącą odbywał się za pomocą poczty email. Treść początkowej korespondencji wskazywała, iż r. pr. (...) wyjaśniał Skarżącą wszystkie kwestie prawne dotyczące przedmiotowej sprawy, natomiast podjął się prowadzenia sprawy na prośbę Klientki. W dniu (...) roku w (...) została zawarta umowa zlecenie pomiędzy Panią (...) a r. pr. (...), która regulowała zakres obowiązków i wysokość honorarium. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, że z przedstawionych dokumentów wynika, iż r. pr. (...) uzgadniał ze Skarżącą treść przygotowywanych pism procesowych oraz podejmowane przez niego w przedmiotowej sprawie czynności. W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie działania r. pr. (...) podejmowane były zatem z poszanowaniem przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i ustawy o radcach prawnych oraz uwzględnieniem interesu Skarżącej. Kwestie natomiast dotyczące podstaw prawnych działań podejmowanych przez radcę prawnego, to kwestie prawne dotyczące stosowania przepisów prawa i ich interpretacji, i nie można z tego wywodzić podstaw odpowiedzialności dyscyplinarnej dla racy prawnego. Zdaniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ocena prawidłowości tego stanowiska wykracza poza kompetencje organów dyscyplinarnych, stąd też brak było podstaw do przyjęcia odpowiedzialności dyscyplinarnej r. pr. (...) wobec niepopelnienia przez niego czynu wypełniającego znamiona przewinienia dyscyplinarnego.

Nie zgadzając się z powyższym, Pani (...) pismem datowanym na (...) roku wniosła do Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie za pośrednictwem Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie odwołanie od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) roku, sygn. akt RD (...).

Wobec braku formalnego odwołania Skarżąca została wezwana do nadesłania dwóch podpisanych egzemplarzy odwołania z dnia (...) roku w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania do uzupełnienia braku formalnego odwołania pod rygorem uznania wniesionego odwołania za bezskuteczne.

Brak formalny został przez Skarżącą uzupełniony zgodnie z treścią wezwania z dnia (...) roku.

W odwołaniu Skarżąca zarzuciła postanowieniu z dnia (...) roku, sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia:

„1) Sprzeczność istotnych ustaleń Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z treścią zebranego materiału dowodowego mając istotny wpływ na treść postanowienia poprzez brak wszechstronnego rozważenia całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego i przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów. 2) Ustaleniu, iż w analizie treści skargi nie doszło do uchybienia naruszenia interesów klienta, lub etyce i godności adwokackiej. 3) Brak odniesienia się w uzasadnieniu postanowienia do podnoszonych twierdzeń i zarzutów w korespondencji za pomocą poczty email, która była dołączona do skargi”.

W uzasadnieniu odwołania Skarżąca zarzuca dokonanie przez radcę prawnego czynności procesowych bez jej zgody (cofnięcie wniosku o dopuszczenie i przeprowadzenie przez sąd dowodu z opinii biegłego). Dodatkowo poddała w wątpliwość zgodność z prawem postępowania radcy prawnego oraz wskazała, iż radca prawny odpowiada za „efekt końcowy”,

a „Skoro nie wywiązał się ze swojej umowy i za nienależytą usługę przysługuje klientowi zwrot znacznej części należności po to by klient mógł powstać na nogi i godnie żyć”.

Za pośrednictwem wiadomości e-mail, z dnia (...) roku, Skarżąca poinformowała, iż nie jest w stanie stawić się na rozprawie przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie. Jednocześnie w załączeniu do wiadomości e-mail przesłała wyciągi bankowe, wskazując iż w trakcie postępowania pełnomocnicy nie chcieli ujawnić tych dokumentów.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Materiał dowodowy zebrany w sprawie wskazuje, iż nie istnieją obiektywne podstawy uzasadniające wszczęcie dochodzenia w sprawie ze skargi Pani (...) na postępowanie r. pr. (...). W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, że w przedmiotowej sprawie r. pr. (...) dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie przyjął i podzielił w całości ustalenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie poczynione w toku przeprowadzonego postępowania, co skutkowało odmową wszczęcia dochodzenia w niniejszej sprawie.

W skardze wniesionej przez Panią (...) Skarżąca zarzuca r. pr. (...) naruszenie interesów klienta, uchybienie etyce i godności, postępowanie sprzeczne z prawem oraz naruszenie obowiązków zawodowych w trakcie prowadzenia postępowania przed Sądzie Rejonowym w (...), sygn. akt I Ns (...). W odwołaniu od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) roku, sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia Skarżąca zarzuca:

„1) *Sprzeczność istotnych ustaleń Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z treścią zebranego materiału dowodowego mając istotny wpływ na treść postanowienia poprzez brak wszechstronnego rozważenia całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego i przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów.*

2) *Ustaleniu iż w analizie treści skargi nie doszło do uchybienia naruszenia interesów klienta, lub etyce i godności adwokackiej.*

3) *Brak odniesienia się w uzasadnieniu postanowienia do podnoszonych twierdzeń i zarzutów w korespondencji za pomocą poczty email, która była dołączona do skargi”.*

W pierwszej kolejności pokreślić należy, iż odpowiedzialność dyscyplinarną radców prawnych regulują przepisy ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1870 ze zm.). W myśl art. 64 ust. 1 ustawy radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Natomiast zgodnie z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 roku radca prawny mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z

prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, iż brak jest podstaw do przyjęcia, że r. pr. (...) działając jako pełnomocnik w sprawie toczącej się przed Sądzie Rejonowym w (...) I Wydział Cywilny, sygn. akt I Ns (...) dopuścił się naruszenia interesów klienta, uchybił etyce i godności radcy prawnego, by jego postępowanie było sprzeczne z prawem lub też by dopuścił się naruszenia swoich obowiązków zawodowych. Treść przedstawionych dokumentów ukazujących kontakt radcy prawnego z Klientką wskazuje, iż początkowo kontakt ten ograniczał się jedynie do korespondencji e-mailowej, w której radca prawny przedstawiał podstawowe zagadnienia prawne przedstawionego problemu prawnego dotyczącego postępowania sprawie podziału majątku wspólnego, natomiast na dalszym etapie było to świadczenie przez radcę prawnego pomocy prawnej w charakterze pełnomocnika w sprawie sądowej na podstawie umowy zlecenie zawartej w dniu (...) roku w (...). Treść dołączonych do skargi dokumentów jednoznacznie wskazuje, iż r. pr. (...) uzgadniał ze Skarżącą treść przygotowywanych pism procesowych oraz podejmowane przez niego w przedmiotowej sprawie czynności. Skarżąca nie przedstawiła jednocześnie dokumentacji, której analiza pozwalałaby przyjąć, iż działania r. pr. (...) podejmowane były z naruszeniem przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i ustawy o radcach prawnych oraz z naruszeniem interesu Skarżącej. Znaczna część skargi dotyczy kwestii prawnych dotyczących stosowania przepisów prawa i ich interpretacji, z których nie można wywodzić podstaw odpowiedzialności dyscyplinarnej dla radcy prawnego jak prawidłowo zauważył Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie. Należy w pełni podzielić wniosek wypływający z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, iż brak jest podstaw do przyjęcia odpowiedzialności dyscyplinarnej r. pr. (...) wobec niepopelnienia przez niego czynu wypełniającego znamiona przewinienia dyscyplinarnego.

Jednocześnie zarzuty zawarte w odwołaniu od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) roku, sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia nie zasługują na uwzględnienie. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w sposób wszechstronny zapoznał się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a w ustaleniach przez niego poczynionych nie sposób doszukać się jakichkolwiek sprzeczności. Wbrew oczekiwaniom Skarżącej Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych nie był zobligowany do przytaczania w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia „*twierdzeń i zarzutów w korespondencji za pomocą poczty email, która była dołączona do skargi*”. Wystarczająca jest bowiem analiza przedstawionej dokumentacji, a tę bez wątpienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych przeprowadził, co przełożyło się następnie na ustalenie stanu faktycznego w sprawie.

Odnosząc się do twierdzeń zawartych przez Skarżącą w odwołaniu z dnia (...) roku, podkreślić należy iż brak jest podstaw do przyjęcia, że postępowanie radcy prawnego, czynności procesowe przez niego podejmowane były sprzeczne z prawem. Nie sposób podzielić również stanowiska Skarżącej, iż „*radca prawny (...) nie podjął się prowadzenia sprawy na moją prośbę tylko został przydzielony albo sam chciał z e-Porady (...)*”. Powyższe nie zmienia faktu, iż Skarżąca zawarła z r. pr. (...) umowę zlecenie co wskazuje, iż podjął się

prowadzenia sprawy na prośbę Skarżącej. Należy również zwrócić uwagę na mylne interpretowanie przez Skarżącą roli pełnomocnika procesowego w sprawie. Skarżąca wskazuje bowiem, iż odpowiedzialność radcy prawnego jest odpowiedzialnością rezultatu. Wyjaśnia bowiem, że radca prawny odpowiada za „*efekt końcowy*”, a „*Skoro nie wywiózł się ze swojej umowy i za nienależytą usługę przysługuje klientowi zwrot znacznej części należności po to by klient mógł powstać na nogi i godnie żyć*”. Podkreślenia zatem wymaga, że stanowisko Skarżącej w tym zakresie jest błędne. Umowa zawarta z radcą prawnym w żadnej mierze nie jest umową rezultatu, a starannego działania, natomiast w okolicznościach niniejszej sprawy nie zostało udowodnione, iż r. pr. (...) dopuścił się naruszenia w tym zakresie co uzasadniałoby przypisanie mu odpowiedzialności za przewinienie dyscyplinarne.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zarówno skarga, odwołanie jak i dokumenty dołączone do wiadomości e-mail nadesłanej przez skarżącą (...) do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (dnia (...) roku) nie zawierają nowych faktów lub dowodów, które mogłyby mieć znaczenie dla zmiany rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Decyzja Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie ze skargi Pani (...) na postępowanie r. pr. (...) odpowiada w pełni przepisom prawa mającym zastosowanie w niniejszej sprawie.

W myśl treści art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1870 ze zm.) w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego. Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania karnego nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia. Artykuł 437 § 1 Kodeksu postępowania karnego stanowi natomiast, że po rozpoznaniu środka odwoławczego sąd orzeka o utrzymaniu w mocy, zmianie lub uchyleniu zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części. Dotyczy to odpowiednio rozpoznania środka odwoławczego od uzasadnienia orzeczenia.

Niejako na marginesie zauważyć należy, iż zasady obsługi prawnej prowadzone w opisanym niniejszym stanem faktycznym formie wymagają szczególnej uwagi i precyzyjności określenia zasad tej obsługi; tutaj Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zwraca uwagę radcy prawnemu na zbytnią ogólnikowość umowy z klientem prowadzącą do kłopotów interpretacyjnych i kompetencyjnych, o czym świadczyć może treść skargi i odwołania. Powyższe nie ma wpływu na treść rozstrzygnięcia, niemniej winno wpłynąć motywująco na osobę radcy prawnego celem podjęcia kroków eliminujących podobne zarzuty w przyszłości.

Mając na uwadze podniesione okoliczności Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie orzekł jak w sentencji postanowienia.

Pouczenie

Zgodnie z art. 426 § 1 Kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1870 ze zm.) niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie służy od niego prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

Przewodniczący
Paweł Strzelec

Członkowie
Anna Jakubowska-Rybczyńska

Jerzy Piskorski

